

Forhandlingen om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning genoptoges.

(Foregående forhandling findes i tidenden p. 109, 158 og 197).

Peter Nielsen: Der er talt en del om inflationen under denne debat — men er der ikke også noget andet, der er ved at gå inflation i, nemlig dagsordensforslag? Før i tiden, når man knitrede med dagsordensforslag i lommen, var det som regel minister-torme o. lign., det gjaldt. Nu er der stillet et dagsordensforslag af hr. Poul Møller om mildning af beskatningen af merindkomster. Det er vi alle enige om; det går igennem alle partiers skatteskitser. Men måden, hvorpå det effektivt kan gøres, så vi kan undgå de store marginalskatte uden samtidig at skulle lette skatterne for konstant store indkomster, er der uenighed om. Marginalskatteproblemet løses efter mit partis mening bedst og mest effektivt ved at ophæve skattefradragets retten og få ligevægtsskatteprocenterne frem. Alt dette må imidlertid indgå i forhandlinger om skattereffekten. Den kan ikke få virkning for det kommende år, så vi må for det skatteårs vedkommende, vi nu går ind i den 1. april 1967, prøve at lappe lidt. Det kan f. eks. gøres ved en forhøjelse af merindkomstfradraget; det er vi villige til, så vi kan godt stemme for hr. Poul Møllers dagsordensforslag.

Hr. Aksel Larsen har stillet et ændringsforslag til den af hr. Poul Møller foreslåede dagsorden. Må jeg i denne forbindelse minde om, at hr. Poul Møller under debatten om udskrivningsloven her i foråret stillede forslag om det modsatte, altså skattefradragets bevarelse. Da udtalte hr. Aksel Larsen — det er Folketingstidende 1965-66 sp. 4567 —:

„Folketinget kan naturligvis ikke, når det befinder sig under arbejdet med at forhandle om en skattereform, på forhånd vedtage en beslutning, der siger, hvad disse forhandlinger skal ende med.“

Det er jeg enig med hr. Aksel Larsen i, og derfor må jeg anmode ham om her at tage sit ændringsforslag tilbage, ikke mindst fordi jeg tror, at dets vedtagelse ville skade arbejdet med at få fjernet skattefradragets retten. Socialdemokratiet vil i de kommende forhandlinger have alt dette med. Jeg tror,

vi kan gøre det med held, og at vi under disse forhandlinger kan få flertal for vore synspunkter; men prøve at tage glæderne på forskud, det skal man ikke, og plukke pæren, før den er moden, skal man heller ikke. Der skal nu ikke lang modningsproces til, tror jeg.

I øvrigt kan skattefradragets bortfald ikke få indflydelse på det kommende skatteår. Der kan kun blive tale om lapperier. Jeg kan her henvise til, at da socialistisk folkeparti fremsatte sit forslag om skattefradragets bortfald sidste år, sagde man ved fremsættelsen bl. a. — det er Folketingstidende 1965-66 sp. 794 —:

„Under hensyn til, at den foreslåede reform må kræve tid, og at skatteyderne har et rimeligt krav på at kunne indstille sig på skattefradragets bortfald, går forslaget da også ud på, at lovændringerne først skal gælde for skatteåret 1967-68.“

Jeg mener også, der skal dette år til. Derfor kan hr. Aksel Larsens ændringsforslag ikke rigtig få relation til selve dagsordensforslaget, der jo går på skatteåret 1967-68. Så skulle man altså op til 1968-69 nu, og som jeg sagde i går, håber jeg på og vil arbejde for, at vi så har den varige løsning på merindkomstens skatteproblemer.

Jeg vil derfor anmode hr. Aksel Larsen om at tage sit ændringsforslag tilbage, mens jeg nu selv til det af hr. Poul Møller fremsatte dagsordensforslag stiller følgende ændringsforslag:

„Efter ordene „mildner beskatningen af indkomststigninger“ tilføjes: „og til at overveje alle problemer i forbindelse hermed.““

Formanden: Der er nu af hr. Peter Nielsen til det af hr. Poul Møller fremsatte dagsordensforslag stillet følgende ændringsforslag: (se ovenfor). Også dette ændringsforslag indgår nu i forhandlingen.

Poul Hartling: Først et par ord om statsministerens redegørelse for regeringens markeds-mæssige og nordiske sonderinger. Selv om der også efter statsministerens udtalelser i dag hersker en vis uklarhed om rækkevidden og karakteren af regeringens initiativer, skal det dog siges, at venstre finder det rigtigt, at der er sket en vis forskydning i tyngdepunktet, således at Norden i denne